

6710 *LLEI 6/1991, d'11 de març, per la qual es modifica parcialment l'impost sobre activitats econòmiques i es disposa el començament de la seva aplicació l'1 de gener de 1992. («BOE» 61, de 12-3-1991.)*

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

En el marc del nou sistema impositiu municipal, implantat per la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, l'impost sobre activitats econòmiques es configura com a tribut substitutori de les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i d'activitats professionals i d'artistes, així com dels impostos municipals sobre la radicació, la publicitat i despeses sumptuàries. L'inici de la seva aplicació està previst per a l'1 de gener de 1991.

Tanmateix, al llarg del procés de realització dels treballs previs a l'aplicació de l'impost de referència, consistents, essencialment, en l'elaboració de les tarifes i de la instrucció, així com en el disseny del sistema per a la implantació i posterior gestió del tribut, s'han posat de manifest diferents dificultats que han obligat a modificar parcialment alguns aspectes de la regulació legal de l'impost, continguda a l'esmentada Llei 39/1988, de 28 de desembre.

Les dificultats en qüestió s'han centrat, fonamentalment, al voltant de l'oportunitat de sotmetre a tributació per aquest impost l'exercici de les activitats agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres, la complexitat de l'elaboració de les tarifes i de l'absorció per aquestes d'una part de l'impost municipal sobre la radicació, i determinats aspectes de la gestió de l'impost.

Davant d'aquestes dificultats, la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària, ha decidit introduir algunes modificacions en la regulació legal de l'impost, les quals es concreten en els termes següents: en primer lloc, s'amplia fins a l'1 d'octubre de 1990 el termini atorgat al Govern per aprovar les tarifes i la instrucció de l'impost, mitjançant real decret legislatiu, el qual havia conclòs el 31 de desembre de 1989; en segon lloc, es posposa fins a l'1 de gener de 1992 el començament de l'aplicació de l'impost en el que fa referència a les activitats agrícoles, ramaderes, forestals i pesqueres; es manté, com a mesura complementària, durant l'any 1991, la vigència de l'impost municipal sobre despeses sumptuàries en la modalitat del que grava l'aprofitament dels vedats privats de caça i pesca, i, en tercer lloc, es modifica el límit mínim de l'índex de situació que poden establir els ajuntaments sobre les quotes de tarifa, que es redueix d'1 a 0,5.

Tanmateix, aquestes mesures, que resolen algunes de les dificultats abans ressenyades, han resultat insuficients per garantir una adequada i eficaç implantació i gestió de l'impost sobre activitats econòmiques. Per això és imprescindible aprofundir en la reforma legal del tribut, tasca que emprèn aquest Reial decret llei adoptant diverses mesures addicionals.

Així, s'opta, en primer lloc, per excloure definitivament del fet imposable de l'impost l'exercici d'activitats agrícoles, ramaderes dependents, forestals i pesqueres, i mantenir, tanmateix, la tributació per aquest de les activitats ramaderes independents. Com a mesura complementària, es declara la vigència indefinida de l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, en la modalitat d'aquest

que grava l'aprofitament dels vedats privats de caça i pesca.

En segon lloc, es posposa fins a l'1 de gener de 1992 el començament de l'aplicació de l'impost, si bé la seva gestió censal es pot iniciar amb anterioritat a aquesta data en els terminis i termes que s'estableixin per reglament. Com a mesura complementària, es manté la vigència durant el 1991 de les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i d'activitats professionals i d'artistes, així com dels impostos municipals sobre la radicació i sobre la publicitat.

En tercer lloc, i a fi d'ajustar la inserció en l'impost sobre activitats econòmiques de la tributació dels locals en què s'exerceixen les activitats gravades, s'estableix que en els municipis en què els ajuntaments respectius no estableixin l'escala d'índexs de situació de 0,5 a 2, s'hi ha d'aplicar, en tot cas, l'índex 0,5. Com a mesura complementària, es determina que els ajuntaments que estableixin la dita escala d'índexs no poden encarregar a l'Administració tributària de l'Estat la gestió de l'impost a l'empara del que estableix la disposició transitòria onzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre.

En quart lloc, i com que s'ha confirmat que les tarifes de l'impost fixen per a algunes activitats quotes provincials i nacionals, circumstància que la Llei 39/1988, de 28 de desembre, considerava com una simple possibilitat, s'especifica que la gestió tributària d'aquestes quotes l'ha de portar a terme l'Administració tributària de l'Estat, i que sobre aquestes no es poden establir coeficients ni índexs municipals, ni tampoc el recàrrec provincial.

Finalment, s'aclareixen determinats aspectes de la gestió de l'impost, fonamentalment pel que fa a les declaracions d'alta i a la liquidació d'aquestes; també es preveu la possibilitat d'exigir el tribut en règim d'autoliquidació.

Article 1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 79 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«2. Als efectes d'aquest impost, es consideren activitats empresarials les ramaderes, quan tinguin caràcter independent, les mineres, industrials, comercials i de serveis. No tenen, per tant, aquesta consideració les activitats agrícoles, les ramaderes dependents, les forestals i les pesqueres, i cap d'elles no constitueix fet imposable per l'impost.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, té la consideració de ramaderia independent el conjunt de caps de bestiar que es trobi comprès en algun dels casos següents:

- a) Que pasturi o s'alimenti fonamentalment en terres que no siguin explotades agrícolament o forestalment pel propietari del bestiar.
- b) L'estabulat fora de les finques rústiques.
- c) El transhumant o transterminant.
- d) El que s'alimenti fonamentalment amb pinsos no produïts a la finca en què es criï.»

Art. 2. S'afegeix un apartat 3 a l'article 86 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, amb la redacció següent:

«3. No obstant el que disposa l'article 92.2 d'aquesta Llei, la gestió tributària de les quotes provincials i nacionals que fixin les tarifes de l'impost correspon a l'Administració tributària de l'Estat, sens perjudici de les fórmules de col·laboració que, en relació amb aquesta gestió, es puguin establir amb altres entitats. Sobre les dites quotes provincials i nacionals no es poden establir el coeficient d'increment ni l'índex de situació, ni el recàrrec provincial, regulats en els articles 88, 89 i 124 de la Llei, respectivament.»

Art. 3. Es modifica l'article 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, que queda redactat en els termes següents:

«Art. 89. A més del coeficient regulat a l'article anterior, els ajuntaments poden establir sobre les quotes mínimes o, si escau, sobre les quotes incrementades per aplicació de l'esmentat coeficient, una escala d'índexs que ponderi la situació física del local en cada terme municipal, tenint en compte la categoria del carrer en què es trobi. L'índex mínim de l'escala no pot ser inferior a 0,5, i el màxim no pot excedir el 2. En els municipis en què els ajuntaments respectius no fixin aquesta escala d'índexs s'ha d'aplicar, en tot cas, l'índex 0,5.»

Art. 4. Es modifica el paràgraf primer de l'article 91.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, que queda redactat en els termes següents:

«2. Els subjectes passius estan obligats a presentar les corresponents declaracions censals d'alta manifestant tots els elements necessaris per a la seva inclusió en la matrícula en els termes de l'article 91.1 d'aquesta Llei, i dins el termini que s'estableixi per reglament, i a continuació l'Administració competent ha de practicar la liquidació corresponent, la qual s'ha de notificar al subjecte passiu, que ha d'efectuar l'ingrés que escaigui.»

Art. 5. S'afegeix un apartat 4 a l'article 91 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, amb la redacció següent:

«4. Aquest impost es pot exigir en règim d'autoliquidació, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Art. 6. Es modifica la disposició transitòria tercera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, que queda redactada en els termes següents:

«Tercera. 1. L'impost sobre activitats econòmiques comença a exigir-se en tot el territori nacional a partir de l'1 de gener de 1992.

Si escau, i perquè puguin tenir efectes a partir de l'1 de gener de 1992, els ajuntaments han de fixar abans d'aquesta data els coeficients i índexs a aplicar sobre les quotes mínimes municipals contingudes en les tarifes de l'impost.

Així mateix, els recàrrecs que estableixin les diputacions provincials sobre aquestes quotes, que hagin de tenir efectes a partir del dia 1 de gener de 1992, s'han de fixar abans d'aquesta data.

Fins al dia 1 de gener de 1992 continuen exigint-se les llicències fiscals d'activitats comercials i industrials i d'activitats professionals i d'artistes, així com els recàrrecs que hi ha sobre aquestes. Igualment, i fins a la mateixa data, els ajuntaments poden continuar exigint els impostos municipals sobre la radicació i sobre la publicitat.

A partir de l'1 de gener de 1991, els ajuntaments poden continuar exigint l'impost municipal sobre despeses sumptuàries, en el que fa referència, exclusivament, a la modalitat d'aquest que grava l'aprofitament de vedats de caça i pesca. Amb aquesta finalitat romanen vigents totes les disposicions, tant legals com reglamentàries, per les quals es regeix l'impost de referència en la modalitat d), de l'article 372 del text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat per Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril. Així mateix, romanen vigents les ordenances fiscals municipals reguladores de l'esmentat impost i modalitat. Les altres modalitats d'aquest impost queden suprimides des de l'1 de gener de 1991.

2. Els qui en la data d'inici d'aplicació de l'impost sobre activitats econòmiques gaudeixin de qualsevol benefici fiscal en la llicència fiscal d'activitats comercials i industrials o en la llicència fiscal d'activitats professionals i d'artistes, poden continuar gaudint-ne en l'impost esmentat en primer lloc fins a la data de la seva extinció, i si no tenen terme de gaudi, fins al 31 de desembre de 1994, inclusivament.»

Art. 7. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de la disposició transitòria onzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, amb la redacció següent:

«El que preveu el paràgraf anterior no és aplicable a l'impost sobre activitats econòmiques en els casos en què els ajuntaments estableixin l'índex de situació que regula l'article 89 d'aquesta Llei.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—Les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, corresponents a l'activitat ramadera independent, així com la instrucció per a la seva aplicació, s'han d'aprovar en el termini i els termes que preveu el paràgraf segon de la disposició final quarta de la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària.

Segona.—No obstant el que disposa l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, en la nova redacció feta per l'article 6 de la present Llei, l'Administració tributària de l'Estat ha d'iniciar, amb anterioritat al dia 1 de gener de 1992, la formació dels censos de l'impost sobre activitats econòmiques.

Amb aquesta finalitat, els qui en el moment de formació dels esmentats censos exerceixen activitats gravades per l'impost de referència, estan obligats a formalitzar les corresponents declaracions en els terminis i termes que s'estableixin per reglament.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades les disposicions transitòries tercera i quarta de la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària, així com el paràgraf segon de la disposició final quarta de la mateixa Llei, excepte en el que fa referència a l'activitat ramadera independent.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el Butlletí Oficial de l'Estat.

Per tant, mano a tots els espanyols, particulars i autoritats que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de març de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ